

VYHLÁŠKA č. 377/2003 Sb.
ze dne 30. října 2003

**o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí,
ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.**

Změna: 259/2005 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 38 odst. 4 a § 38a odst. 2 zákona:

§ 1
Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška¹⁾ zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství^{1a)} a upravuje

a) místo a způsob provádění pohraniční veterinární kontroly zvířat dovážených ze zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie (dále jen "třetí země"), umístění, materiální a personální zabezpečení pohraniční veterinární stanice,

b) součinnost a pomoc dovozců a jejich zástupců (dále jen "dovozce"), poskytovanou orgánům pohraniční veterinární kontroly,

c) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě a podmínky pro schválení karanténního střediska,

d) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány pohraniční veterinární kontroly na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,

e) rozsah a další náležitosti údajů, které orgány pohraniční veterinární kontroly sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

f) podrobnosti povolování tranzitu zvířat z třetích zemí.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na dovoz a tranzit spermatu, vaječných buněk a embryí z třetích zemí.

(3) Tato vyhláška se dále nevztahuje na veterinární kontroly zvířat v zájmovém chovu^{1b)}, která jsou provázena fyzickou osobou za ně odpovědnou a nejsou dovážena k obchodním účelům, s výjimkou koňovitých^{1c)}.

1) Je vydána na základě a v mezích zákona, jehož obsah umožňuje zapracovat příslušné předpisy Evropských společenství vyhláškou.

1a) Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS.

1b) § 3 písm. e) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

1c) § 2 písm. h) vyhlášky č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

§ 2 Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) veterinární kontrolou - jakákoli fyzická kontrola nebo administrativní úkon, týkající se zvířat, jehož účelem je přímá nebo nepřímá ochrana zdraví lidí nebo zvířat,
- b) kontrolou dokladů - ověření (přezkoumání) veterinárních osvědčení a jiných dokladů provázejících zvířata,
- c) kontrolou totožnosti - jednoduché vizuální ověření vzájemné shody veterinárních osvědčení nebo jiných dokladů a zvířat, jakož i ověření přítomnosti a správnosti identifikačních prostředků, popřípadě jiného způsobu označení, které na sobě musí zvířata mít,
- d) fyzickou kontrolou - kontrola samotného zvířete, v případě potřeby včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření, a je-li to třeba, včetně dalších veterinárních kontrol prováděných v průběhu karantény,
- e) dovozcem - fyzická nebo právnická osoba, která nese odpovědnost za splnění povinností vyplývajících z celních předpisů^{1d)} a souvisejících s dovozem zásilky na území Společenství,
- f) zásilkou - určité množství zvířat téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem a pocházející z téže třetí země nebo části třetí země,
- g) pohraniční veterinární stanici - stanoviště hraniční kontroly určené a schválené Komisí Evropského společenství (dále jen "Komise") k provádění pohraniční veterinární kontroly zvířat přicházejících z třetích zemí na hranice některého z členských států Evropské unie (dále jen "členský stát"),
- h) dovozními podmínkami - veterinární požadavky na dovážená zvířata, stanovené zákonem, touto vyhláškou a zvláštními právními předpisy²⁾ v souladu s požadavky stanovenými předpisy Evropských společenství,
- i) příslušným úřadem - ústřední úřad členského státu oprávněný k provádění veterinárních kontrol nebo úřad, jemuž byla tato pravomoc svěřena.

Veterinární kontrola zvířat dovážených z třetích zemí

§ 3

(1) Dovozece oznamuje pohraniční veterinární stanici příchod zásilky zvířat způsobem stanoveným přímo použitelným předpisem Evropských společenství^{2a)}. Tímto předpisem se řídí i při vyplňování Společného veterinárního vstupního dokladu (dále jen "vstupní doklad") a při nakládání s tímto dokladem.

1d) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

2) Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

2a) Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

(2) Úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice postupuje po oznámení příchodu zásilky zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{2a)}.

(3) Mají-li být dovezena zvířata takového druhu, pro který nebyly dosud dovozní podmínky harmonizovány na úrovni Evropské unie, požádá dovozce Státní veterinární správu nejméně 15 dnů přede dnem předpokládaného dovozu těchto zvířat o sdělení stanovených dovozních podmínek, za nichž lze tato zvířata z příslušné třetí země dovážet.

(4) Dovážená zvířata, provázená prvopisem veterinárního osvědčení nebo jiného požadovaného dokladu, musí být přepravena přímo na pohraniční veterinární stanici uvedenou v § 11 odst. 1, anebo, je-li to třeba, do karanténního střediska uvedeného v § 15 odst. 1 písm. b). Nesmí tuto stanici nebo středisko opustit, pokud

a) nebyly provedeny veterinární kontroly těchto zvířat v souladu se zákonem a s § 4 odst. 1, 2 a 3 písm. a), b) a d), jakož i s § 13, 14 a 16,

b) nebyly zaplacený poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly, popřípadě složena záloha na pokrytí možných výdajů na některá opatření spojená s pohraniční veterinární kontrolou.

§ 4

(1) Každá zásilka zvířat z třetí země je bez ohledu na celně schválené určení³⁾ podrobena pohraniční veterinární kontrole, a to kontrole dokladů a kontrole totožnosti a - nejde-li o odchylný postup, vyplývající z § 13 odst. 1 - fyzické kontrole. Tyto kontroly provádí úřední veterinární lékař jedné z pohraničních veterinárních stanic, které byly pro tento účel schváleny.

(2) Kontrolou dokladů a kontrolou totožnosti se ověřuje

a) původ zvířat,

b) následné určení zvířat, zejména v případech tranzitu, jakož i v případech, v nichž obchodování se zvířaty toho druhu není harmonizováno na úrovni Evropské unie, anebo v nichž tato zvířata podléhají zvláštním požadavkům, stanoveným Komisí se zřetelem na členský stát určení,

c) zda údaje, uvedené ve veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu, dávají záruky splnění dovozních podmínek, anebo - není-li obchodování se zvířaty toho druhu harmonizováno na úrovni Evropské unie - požadavků České republiky, popřípadě jiného členského státu určení stanovených se zřetelem na jednotlivé případy uvedené v této vyhlášce,

d) z údajů, vyplývajících z počítačového zpracování veterinárních dovozních postupů⁴⁾, nevyplyvá, že zásilka zvířat byla odmítnuta.

(3) Fyzická kontrola zahrnuje

a) klinické vyšetření zvířat zaručující, že zvířata odpovídají údajům uvedeným ve

3) Článek 4 odst. 15 Nařízení Rady 2913/92, kterým se vydává celní zákoník Společenství, v platném znění.

4) Rozhodnutí Rady 92/438/EHS ze dne 13.července 1992 o počítačovém zpracování veterinárních dovozních postupů (Shift projekt), kterým se mění směrnice 90/675/EHS, 91/496/EHS, 91/628/EHS a rozhodnutí 90/424/EHS a kterým se ruší rozhodnutí 88/192/EHS.

Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.

veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu, které je provázejí, a že jsou klinicky zdravá,

b) jakékoli laboratorní vyšetření, jež je považováno za nezbytné, anebo jež je stanoveno zvláštními právními předpisy²⁾,

c) případný odběr vzorků, jež mají být vyšetřeny co nejdříve na přítomnost reziduí,

d) ověření, zda jsou splněny požadavky stanovené na ochranu zvířat při přepravě⁵⁾. Pro účely následné veterinární kontroly podmínek přepravy zvířat a případné veterinární kontroly doplňkových požadavků hospodářství určení předá úřední veterinární lékař potřebné informace příslušné krajské veterinární správě, popřípadě příslušnému úřadu jiného členského státu určení, a to prostřednictvím systému výměny informací uvedeného v odstavci 2 písm. d).

(4) Fyzická kontrola podle odstavce 3 se provádí s využitím údajů z databáze systému výměny informací uvedeného v odstavci 2 písm. d), která obsahuje dovozní podmínky pro zvířata, uplatňované v Evropské unii.

(5) Úřednímu veterinárnímu lékaři mohou při provádění úkonů, které jsou součástí fyzické kontroly podle odstavce 3, pomáhat veterinární asistenti⁶⁾, pracující pod jeho vedením.

§ 5

Přichází-li zásilka zvířat z třetí země na letiště nebo do přístavu na území členských států (dále jen "území Společenství"), je možno kontrolu totožnosti i fyzickou kontrolu provést v místě takového letiště nebo přístavu určení za předpokladu, že toto letiště nebo přístav má svou pohraniční veterinární stanici a že zvířata případně pokračují v cestě stejným letadlem nebo stejnou lodí. V tomto případě úřední veterinární lékař, který provedl kontrolu dokladů, informuje způsobem uvedeným v § 4 odst. 3 písm. d) větě druhé úředního veterinárního lékaře pohraniční veterinární stanice členského státu určení o tom, že byla tato kontrola provedena.

§ 6

(1) Při kontrole dokladů se postupuje způsobem uvedeným v příloze č. 1 k této vyhlášce.

(2) Kontrola totožnosti se provádí zpravidla u každého zvířete v zásilce. Jde-li však o zásilku

a) velkého množství zvířat, může být kontrola totožnosti provedena u 10 % zvířat v zásilce, nejméně však musí být provedena u 10 zvířat v zásilce. Počet kontrolovaných zvířat musí být zvyšován a může dosáhnout až celkového počtu zvířat v zásilce, pokud výsledky počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé,

b) zvířat, pro která není stanovena povinnost individuálního označování, spočívá kontrola

5) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat při přepravě a měnicí směrnice 90/425/EHS a 91/496/EHS.

6) § 59 odst. 5 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

totožnosti alespoň v kontrole označení reprezentativního množství kontejnerů nebo přepravních klecí. Počet kontrolovaných kontejnerů nebo přepravních klecí musí být zvyšován a může dosáhnout až celkového počtu kontejnerů nebo přepravních klecí, pokud výsledky počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé. Kontrola totožnosti spočívá v tomto případě ve vizuální kontrole zvířat v reprezentativním počtu kontejnerů nebo přepravních klecí za účelem ověření druhů zvířat v zásilce.

§ 7

(1) Fyzickou kontrolu sudokopytníků a koňovitých^{1c)} provádí úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice tak, že zajistí, aby tato zvířata byla vykládána na pohraniční veterinární stanici v jeho přítomnosti. Vlastní kontrola pak spočívá v kontrole způsobilosti zvířat k přepravě a v jejich klinickém vyšetření, prováděných podle přílohy č. 2 k této vyhlášce; klinické vyšetření může zahrnovat i odběr vzorků.

(2) Klinické vyšetření spočívá zejména ve vizuálním vyšetření zvířat. Jde-li o plemenná nebo užitková zvířata, provádí se toto vyšetření nejméně u 10 % zvířat při nejméně 10 zvířatech, která musí být vybrána tak, aby reprezentovala celou zásilku. Obsahuje-li zásilka méně než 10 zvířat, vyšetřuje se každé zvíře v zásilce. Jde-li o jatečná zvířata, provádí se toto vyšetření nejméně u 5 % zvířat při nejméně 5 zvířatech, která musí být vybrána tak, aby reprezentovala celou zásilku. Obsahuje-li zásilka méně než 5 zvířat, vyšetřuje se každé zvíře v zásilce.

(3) Počet vyšetřovaných zvířat musí být zvyšován a může dosáhnout až celkového počtu zvířat v zásilce, pokud výsledky počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé.

(4) U každého zvířete, od něhož je odebrán vzorek, se zaznamenává

- a) pořadové číslo veterinárního osvědčení a pořadové číslo přidělené zásilce zvířat na pohraniční veterinární stanici,
- b) identifikační číslo zvířete,
- c) požadované laboratorní vyšetření,
- d) výsledek vyšetření a následně provedená činnost,
- e) úplná adresa konečného určení zásilky zvířat.

(5) Odebrané vzorky se vyšetřují za účelem ověření, zda jsou dodrženy náležitosti veterinárního osvědčení, a to v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4 zákona.

(6) Zásilka zvířat může být zadržována na pohraniční veterinární stanici pouze tehdy, když je třeba vyčkat výsledků laboratorního vyšetření.

(7) Státní veterinární správa sděluje výsledky pohraničních veterinárních kontrol spolu s údaji uvedenými v odstavci 4 pravidelně každých 6 měsíců Komisi, v případě pozitivních výsledků vyšetření vzorků, anebo jsou-li k tomu jiné důvody, neprodleně členskému státu určení a Komisi. Státní veterinární správa v případě pozitivních výsledků vyšetření vzorků musí také co nejdříve zaslat opis veterinárního osvědčení členskému státu určení a Komisi.

§ 8

(1) Individuální klinické vyšetření nemusí být prováděno u

- a) drůbeže,
- b) ptáků,
- c) živočichů vodního hospodářství včetně všech živých ryb,
- d) hlodavců,
- e) zajícovitých,
- f) včel a ostatního hmyzu,
- g) plazů a obojživelníků,
- h) ostatních bezobratlých,
- i) zvířat zoologických zahrad a cirkusů, včetně sudokopytníků a koňovitých, která jsou považována za nebezpečná,
- j) kožešinových zvířat.

(2) V případě zvířat uvedených v odstavci 1 spočívá klinické vyšetření v pozorování zdravotního stavu a chování celé skupiny nebo reprezentativního počtu zvířat. Počet kontrolovaných zvířat musí být zvyšován, pokud výsledky počátečních vykonaných kontrol nejsou uspokojivé. Jestliže vykonané kontroly odhalí odchylku od normálního stavu, provede se přísnější kontrola včetně případného odběru vzorků.

(3) Jde-li o živé ryby, korýše, měkkýše nebo pokusná zvířata určená pro chovná, dodavatelská nebo uživatelská zařízení⁸⁾ s osvědčeným zvláštním nakažovým statutem, která jsou v zapečetěných kontejnerech s kontrolovanými životními podmínkami, provádějí se klinické vyšetření a odběr vzorků pouze v případech zvláštního rizika, vyplývajícího z druhu zvířat nebo jejich původu, anebo v případech jiných mimořádných skutečností, odůvodňujících takový postup.

§ 9

(1) Po provedení veterinárních kontrol uvedených v § 4 postupuje úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství^{2a)}.

(2) O každé zásilce zvířat se v pohraniční veterinární stanici zaznamenávají a uchovávají tyto údaje:

- a) pořadové číslo přidělené zásilce zvířat v pohraniční veterinární stanici,
- b) datum příchodu zásilky zvířat na pohraniční veterinární stanici,

⁸⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

- c) velikost zásilky zvířat,
- d) druh a kategorie využití zvířat, popřípadě i jejich stáří,
- e) pořadové číslo veterinárního osvědčení,
- f) třetí země původu,
- g) členský stát určení,
- h) rozhodnutí týkající se zásilky zvířat,
- i) odkaz na odběr vzorků, pokud byl proveden.

(3) Jde-li o koňovité, neuchovává se na pohraniční veterinární stanici identifikační doklad podle zvláštních právních předpisů⁹⁾, a jde-li o dočasný vstup zvířete na území Společenství, ani prvopis veterinárního osvědčení. Jde-li o jatečné koňovité, kteří mají projít trhem nebo třídícím střediskem, musí je ověřený opis veterinárního osvědčení provázet až na jatky.

(4) Veterinární osvědčení a jiné doklady, které se vztahují k zásilce zvířat, jež byla na pohraniční veterinární stanici odmítnuta, musí být na každé straně opatřeny obdélníkovým razítkem v červené barvě s vepsaným slovem ODMÍTNUTO.

§ 10

(1) Při zjišťování překážek, které brání vstupu zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky (§ 34 odst. 1 zákona), přihlíží úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice také k tomu, zda zvířata

a) těch druhů, pro něž nebyly dovozní podmínky harmonizovány na úrovni Evropské unie, splňují požadavky České republiky, popřípadě jiného členského státu určení stanovené se zřetelem na jednotlivé případy uvedené v této vyhlášce. To platí i pro veterinární osvědčení nebo jiný doklad, který zvířata provází;

b) jsou v tak dobrém stavu, aby mohla pokračovat v přepravě,

c) pocházejí ze třetí země, která splňuje veterinární požadavky na vývoz zvířat do členských států.

(2) Zvířata dovážená z třetích zemí na území České republiky představují nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí, jestliže

a) jsou nakažená, podezřelá z nákazy nebo z nakažení, nemocná nebo podezřelá z jiného onemocnění, anebo

b) ohrožují zdraví zvířat nebo lidí z jiného důvodu uvedeného v zákoně, v této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu¹⁰⁾.

9) Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a prováděcí právní předpisy k němu.

10) Vyhláška č. 382/2003 Sb.

§ 11

Pohraniční veterinární stanice

(1) Pohraniční veterinární stanice musí

a) být

1. v místě vstupu na území České republiky. Je-li to však nutné vzhledem k zeměpisným podmínkám, například se zřetelem k poloze letiště, přístavu, železniční stanice, silničního hraničního přechodu apod., může být pohraniční veterinární stanice umístěna v odpovídající vzdálenosti od tohoto místa za předpokladu, že je dostatečně vzdálena od hospodářství nebo jiných míst, na nichž jsou chována zvířata,

2. v celním prostoru, v němž je možno vyřizovat i další úřední formality včetně celních, které souvisejí s dovozem zvířat;

b) podléhat pravomoci úředního veterinárního lékaře odpovědného za provádění pohraniční veterinární kontroly.

(2) Úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice zajišťuje také provádění všech činností souvisejících s počítačovým zpracováním veterinárních dovozních postupů⁴⁾, jmenovitě s uspořádáním a provozem databáze obsahující údaje o dovozech zvířat do členských států.

(3) V souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Státní veterinární správa předkládá Komisi návrhy na schválení pohraničních veterinárních stanic s těmito údaji:

a) druh pohraniční veterinární stanice (letiště, přístav, železniční hraniční přechod, silniční hraniční přechod),

b) druh zvířat, která budou veterinárně kontrolována v dané pohraniční veterinární stanici vzhledem k jejímu materiálnímu a personálnímu vybavení a která naopak nebudou moci být veterinárně kontrolována v této stanici, a pokud jde o koňovité, kteří jsou provázeni identifikačním dokladem podle zvláštních právních předpisů⁹⁾, také úřední hodiny určené pro tato zvířata v pohraniční veterinární stanici schválené k tomuto účelu,

c) počet úředních veterinárních lékařů a veterinárních asistentů, kteří budou působit v pohraniční veterinární stanici, s tím, že v kteroukoli dobu, kdy bude pohraniční veterinární stanice otevřena, musí být ve službě alespoň jeden úřední veterinární lékař,

d) popis prostorů, v nichž budou prováděny kontrola dokladů a kontrola totožnosti, fyzické kontroly, odběr vzorků, vyšetření stanovená v § 4 odst. 3 písm. b) a zvláštní vyšetření nařízená úředním veterinárním lékařem, jakož i popis vybavení těchto prostorů,

e) kapacita prostorů pro ustájení zvířat do doby, než budou k dispozici výsledky vyšetření,

f) druh vybavení umožňujícího rychlou výměnu informací zejména s jinými pohraničními veterinárními stanicemi,

g) předpokládaný objem dovozu (druhy a počty zvířat procházejících touto pohraniční veterinární stanicí).

(4) Požadavky na pohraniční veterinární stanici, zejména na její materiální a personální zabezpečení, jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce, a jde-li o pohraniční veterinární stanici určenou i k dovozu skotu¹¹⁾ a prasat, v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(5) Státní veterinární správa zveřejňuje seznam pohraničních veterinárních stanic, v nichž se provádí pohraniční veterinární kontrola zvířat přicházejících z třetích zemí na území Společenství, na svých webových stránkách.

§ 12

(1) Jestliže zvířata těch druhů, pro něž byly dovozní podmínky harmonizovány na úrovni Evropské unie, nemají být uvedena do oběhu v České republice, ač na jejím území byly provedeny veterinární kontroly uvedené v § 4, úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice si ponechá prvopisy veterinárních osvědčení, provázejících zvířata, a

a) vydá dovozci jednu nebo - pokud se zásilka zvířat dělí - několik jím jednotlivě ověřených opisů veterinárních osvědčení, týkajících se daných zvířat s tím, že doba platnosti těchto opisů nepřesáhne 10 dnů;

b) potvrdí ve vstupním dokladu provedení veterinárních kontrol uvedených v § 4 odst. 1 s příznivým výsledkem a uvede druh odebraných vzorků a výsledky laboratorních vyšetření, popřípadě že tyto výsledky jsou teprve očekávány.

(2) Jakmile zvířata uvedená v odstavci 1 prošla pohraniční veterinární stanicí, obchodování s nimi probíhá v souladu s pravidly veterinárních kontrol stanovených zvláštním právním předpisem¹²⁾. Jejich označení a evidence stanovené zvláštním právním předpisem^{12a)} se provádějí, s výjimkou jatečných zvířat a koňovitých, v místě určení zvířat, popřípadě po uplynutí pozorovací doby stanovené rozhodnutím orgánů Evropské unie.

(3) V rámci informací, které jsou poskytovány prostřednictvím systému jejich výměny podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, musí být uvedeno zejména, zda jsou zvířata určena pro členský stát nebo jeho část se zvláštními požadavky a zda byly odebrány vzorky, avšak výsledky jejich vyšetření v době, kdy dopravní prostředek se zvířaty opustil pohraniční veterinární stanici, nebyly ještě známy.

§ 13

(1) Jsou-li zvířata těch druhů, na něž se nevztahuje zvláštní právní předpis¹³⁾, předváděna ke kontrole na pohraniční veterinární stanici

a) České republiky jako členského státu určení, podstupují na této stanici všechny veterinární kontroly uvedené v § 4;

b) České republiky, která není členským státem určení, provádí se na této stanici s předchozím souhlasem Státní veterinární správy

11) § 2 písm. b) vyhlášky č. 382/2003 Sb.

12) Vyhláška č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.

12a) § 4 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 372/2003 Sb.

13) Část A přílohy č. 1 k vyhlášce č. 372/2003 Sb.

1. všechny veterinární kontroly uvedené v § 4 jménem členského státu určení, aby bylo zajištěno zejména splnění jeho veterinárních požadavků, anebo

2. na základě dohody Státní veterinární správy s příslušným úřadem členského státu určení, v případě potřeby i příslušného úřadu tranzitního členského státu, popřípadě příslušných úřadů tranzitních členských států, pouze kontrola dokladů a kontrola totožnosti uvedené v § 4 odst. 2, zatímco fyzická kontrola uvedená v § 4 odst. 3 se provádí v členském státě určení. V tomto případě však mohou zvířata opustit pohraniční veterinární stanici, v níž se provádějí kontrola dokladů a kontrola totožnosti, pouze v zapečetěných vozidlech poté, co úřední veterinární lékař

aa) vyznačil na opisu veterinárního osvědčení, a pokud se zásilka zvířat dělí, na opisech veterinárního osvědčení provázejících zvířata, že zvířata prošla příslušnou pohraniční veterinární stanici a že byla provedena pohraniční veterinární kontrola,

bb) uvědomil prostřednictvím systému výměny informací podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ příslušný úřad místa určení, podle potřeby i příslušný úřad tranzitního členského státu, popřípadě příslušné úřady tranzitních členských států, že zvířata prošla příslušnou pohraniční veterinární stanici,

cc) uvědomil příslušné celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, o tom, že zvířata mohou být propuštěna.

(2) Jde-li o zvířata určená k poražení, je možno postupovat pouze způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) bodě 1.

(3) O postupu podle odstavce 1 písm. b) bodu 2 uvědomí v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Státní veterinární správa Komisi a členské státy.

§ 14

(1) Jde-li o dovoz zvířat, pro něž sice byly dovozní podmínky harmonizovány na úrovni Evropské unie, jež však pocházejí z třetí země, pro niž ještě nebyly stanoveny jednotné veterinární podmínky,

a) musí být zvířata

1. chována v třetí zemi, z níž jsou odesílána, nejméně po dobu, odpovídající lhůtám stanoveným zvláštním právním předpisem¹⁰⁾,

2. podrobena veterinárním kontrolám podle § 4;

b) nesmí zvířata opustit pohraniční veterinární stanici nebo karanténní středisko, pokud veterinární kontroly podle písmene a) bodu 2 neprokážou, že zvířata

1. splňují - bez dotčení zvláštních požadavků vztahujících se na příslušnou třetí zemi v souvislosti s nákazami, které se na území členských států nevyskytují - veterinární požadavky uplatňované při obchodování se zvířaty daných druhů podle zvláštních právních předpisů²⁾, nebo

2. splňují - v souvislosti s jednou nebo více konkrétními nákazami - podmínky vzájemného uznávání rovnocennosti požadavků příslušné třetí země a požadavků Evropské unie,

3. vyhovují, pokud Česká republika jako členský stát určení využívá zvláštní veterinární záruky uvedené ve zvláštním právním předpisu¹⁴⁾, požadavkům stanoveným pro obchodování s nimi v rámci Evropské unie,

¹⁴⁾ § 4 odst. 2 písm. c) a d) vyhlášky č. 372/2003 Sb.

4. budou poté, co projdou pohraniční veterinární stanicí, přepravena přímo na jatky, pokud se jedná o jatečná zvířata, anebo do hospodářství určení, pokud se jedná o plemenná nebo užitková zvířata či o živočichy vodního hospodářství.

(2) Nejsou-li zvířata uvedená v § 13 určena k uvedení do oběhu na území České republiky, ač na něm byly provedeny veterinární kontroly uvedené v § 4, postupuje se podle § 12.

(3) Plemenná a užitková zvířata zůstanou na místě určení pod státním veterinárním dozorem. Po uplynutí pozorovací doby, jež byla stanovena Komisí, mohou být uvedena do oběhu v rámci Evropské unie za podmínek uvedených ve zvláštním právním předpisu¹⁰⁾.

(4) Jatečná zvířata podléhají na jatkách právním předpisům, které upravují porážení jatečných zvířat daného druhu.

(5) Nesplňují-li zvířata požadavky uvedené v odstavci 1, nesmí opustit pohraniční veterinární stanici nebo karanténní středisko; v tomto případě se postupuje podle § 18.

§ 15

Karanténa dovážených zvířat

(1) Mají-li být zvířata dovážená z třetí země umístěna v karanténním středisku, může jejich karanténa probíhat v karanténním středisku

a) třetí země původu, schváleném a kontrolovaném Komisí, jde-li o jinou nákazu než o kulhavku a slintavku, newcastleskou chorobu nebo vzteklinu,

b) na území Společenství, které splňuje požadavky uvedené v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(2) Nařídí-li úřední veterinární lékař odpovědný za pohraniční veterinární stanici umístění zvířat v karanténě, musí tato karanténa proběhnout způsobem a za podmínek odpovídajících nebezpečí zjištěnému tímto úředním veterinárním lékařem

a) na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, nebo

b) v hospodářství určení, nebo

c) v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení.

§ 16

Tranzit zvířat z třetích zemí

(1) Jde-li o veterinární kontrolu tranzitu zvířat z jedné třetí země do jiné třetí země přes území České republiky, postupuje úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{2a)}.

Přihlíží také k tomu, zda

a) tento tranzit byl - v případě potřeby - již dříve povolen příslušným úřadem tranzitního členského státu, popřípadě příslušnými úřady tranzitních členských států;

b) veterinární kontroly podle § 4 prokázaly, popřípadě až poté, co zvířata prošla karanténním střediskem, že zvířata splňují požadavky zákona a této vyhlášky, anebo - jde-li o zvířata

uvedená ve zvláštním právním předpisu¹³⁾ - že splňují veterinární záruky, které byly Komisí uznány jako přinejmenším rovnocenné uvedeným požadavkům.

(2) Koňovítí přemísťování z jedné třetí země do jiné třetí země musí být provázeno "Průvodním osvědčením pro přepravu koňovitých z jedné třetí země do jiné".

(3) Úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice oznámí prostřednictvím počítačové sítě provozované v souladu se zvláštním právním předpisem¹⁵⁾ (dále jen "počítačová síť") příslušnému úřadu tranzitního členského státu, popřípadě tranzitních členských států, a pohraniční veterinární stanici, kterou zvířata opouštějí území Společenství, že zvířata prošla příslušnou pohraniční veterinární stanicí.

(4) Tranzit zvířat podle odstavce 1 probíhá v souladu s odpovídajícím celním tranzitním postupem stanoveným celními právními předpisy.

Ochranná opatření

§ 17

(1) Prokáže-li pohraniční veterinární kontrola, že některé zvíře nevyhovuje dovozním podmínkám, anebo že některé zvíře toho druhu, pro který dosud nebyly dovozní podmínky harmonizovány na úrovni Evropské unie, nesplňuje požadavky České republiky, popřípadě prokáže-li pohraniční veterinární kontrola jinou nesrovnalost, postupují orgány provádějící tuto kontrolu v souladu s § 35, popřípadě i s § 49 odst. 1 písm. d), § 54 odst. 1 zákona.

(2) Dojde-li k odeslání zásilky zvířat zpět mimo území Společenství, úřední veterinární lékař pohraniční veterinární stanice předá příslušné informace o této změně cesty zásilky způsobem uvedeným v § 4 odst. 3 písm. d) větě druhé.

(3) Nelze-li odeslat zásilku zvířat zpět zejména se zřetelem na pohodu zvířat, úřední veterinární lékař může

a) povolit po prohlídce zvířat před porážkou jejich porážení pro účely výživy lidí v souladu s právními předpisy, které upravují porážení jatečných zvířat daného druhu, a není-li to možné,

b) nařídit porážení zvířat k jiným účelům než k výživě lidí, anebo jejich utracení a neškodné odstranění, popřípadě i další zpracování kadáverů. V tomto případě úřední veterinární lékař také určí podmínky pro kontrolu využití takto získaných produktů.

(4) V souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Státní veterinární správa informuje Komisi o případech uvedených v odstavci 3.

§ 18

(1) V případě podezření, že nejsou dodržovány požadavky stanovené touto vyhláškou, anebo v případě pochybností o totožnosti zvířete, provede úřední veterinární lékař pohraniční

¹⁵⁾ Rozhodnutí Komise 91/398/EHS ze dne 19. července 1991 o počítačové síti spojující veterinární úřady (Animo).

Vyhláška č. 329/2003 Sb.

Vyhláška č. 329/2003 Sb. Například rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému Traces a o změně rozhodnutí 92/486/EHS.

veterinární stanice jakékoli veterinární kontroly, které považuje za vhodné.

(2) Bylo-li pohraniční veterinární kontrolou zjištěno porušení dovozních podmínek, zejména bylo-li zjištěno, že veterinární osvědčení nebo jiný doklad neodpovídá skutečnému stavu zvířat, že identifikační označení zvířat neodpovídají zvláštním právním předpisům⁹⁾, že zvířata nebyla předvedena k prohlídce na pohraniční veterinární stanici nebo že nebyla zaslána do původně zamýšleného místa určení, uplatňují se sankce podle zákona.

§ 19

(1) Vyskytne-li se nebo šíří-li se na území některé třetí země nákaza uvedená v příloze č. 1 k zákonu, nemoc přenosná ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jiná možná příčina závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, anebo vyžaduje-li to jiný závažný veterinární důvod, může Státní veterinární správa požádat Komisi o přijetí vhodného opatření, týkajícího se dovozu zvířat z celého území této třetí země nebo z některé její části.

(2) Prokáže-li některá z veterinárních kontrol uvedených v této vyhlášce, že zásilka zvířat může představovat ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, krajská veterinární správa

a) nařídí v souladu s § 49 odst. 1 písm. d), § 54 odst. 1 zákona utracení zvířat a neškodné odstranění, popřípadě i další zpracování kadáverů,

b) informuje neprodleně způsobem uvedeným v § 4 odst. 3 písm. d) větě druhé všechny ostatní pohraniční veterinární stanice, Komisi a Státní veterinární správu o zjištěných skutečnostech a o původu zvířat, jichž se tyto skutečnosti týkají.

(3) Státní veterinární správa může vyhlásit v souladu s § 48 odst. 1 písm. c), § 54 odst. 1 zákona mimořádná veterinární opatření, týkající se vztahů k třetí zemi, z níž přichází zásilka zvířat uvedená v odstavci 1. Jestliže tak učiní, informuje o tom Komisi a ostatní členské státy.

§ 20

(1) Zjistí-li orgány státního veterinárního dozoru v místě určení zvířat dovážených z třetí země, že na pohraniční veterinární stanici jiného členského státu nejsou dodržovány předpisy Evropských společenství upravující dovoz a tranzit zvířat z třetích zemí, uvědomí o tom Státní veterinární správa neprodleně příslušný úřad tohoto členského státu s tím, aby ji informoval o výsledcích svého šetření, přijatých opatřeních a jejich důvodech. Nepovažuje-li Státní veterinární správa tato opatření za dostatečná, učiní je předmětem společného jednání o možnostech a prostředcích nápravy.

(2) O opakovaném pochybení uvědomí Státní veterinární správa Komisi a členské státy.

(3) Státní veterinární správa může požádat členský stát uvedený v odstavci 1, aby po dobu šetření Komise posílil veterinární kontroly na příslušné pohraniční veterinární stanici, popřípadě v příslušném karanténním středisku. Zároveň může být posílena v České republice veterinární kontrola dovážených zvířat, která přicházejí z těchto míst.

(4) Provádí-li Komise svými odborníky veterinární kontroly na místě za účelem ověření, zda schválená pohraniční veterinární stanice nebo schválené karanténní středisko splňuje podmínky stanovené v přílohách č. 3, 4 a 6 k této vyhlášce, poskytuje jí Státní

veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona veškerou součinnost a pomoc k plnění uvedených úkolů, o kterou ji uvedení odborníci požádají.

(5) Provádí-li Komise svými odborníky veterinární kontroly na místě v třetích zemích, z nichž nebo z jejichž částí se dovážejí na území Společenství skot, prasata a čerstvé maso za účelem ověření, zda jsou dodržovány požadavky stanovené zvláštními právními předpisy¹⁶⁾, poskytuje jí Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona potřebnou součinnost, spočívající zejména ve spoluúčasti veterinárních odborníků České republiky na těchto kontrolách.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 21

Ve zprávě odesílané prostřednictvím počítačové sítě¹⁵⁾ v případě vývozu zvířat se v kolonce určené pro poznámky uvádí název třetí země určení. Tato zpráva se odesílá příslušným úřadům místa určení a tranzitního členského státu, popřípadě tranzitních členských států.

§ 22

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. Palas v. r.

¹⁶⁾ Vyhláška č. 382/2003 Sb.

Vyhláška č. 383/2003 Sb., o veterinárních podmínkách dovozu některých živočišných produktů ze třetích zemí.

Příloha č.1 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

PRAVIDLA PRO KONTROLY DOKLADU ŽIVÝCH ZVÍŘAT Z TŘETÍCH ZEMÍ

1. Každé veterinární osvědčení, které provází zásilku živých zvířat původem z třetí země, musí být zkontrolováno za účelem potvrzení, že

a) je to originální osvědčení vystavené v jazyku země původu a že je vystaveno alespoň v jednom úředním jazyku členského státu pohraniční veterinární stanice a členského státu konečného určení;

b) se vztahuje na třetí zemi nebo její část, která je oprávněna k vývozu zvířat do členských států;

c) obsahem i formou odpovídá vzoru stanovenému pro dotyčná živá zvířata a dotyčnou třetí zemi;

d) se skládá z jednoho listu papíru;

e) je vyplněno úplně;

f) se datum jeho vystavení vztahuje k datu naložení živých zvířat pro jejich odeslání do členských států;

g) je vystaveno pro jediného příjemce;

h) je podepsáno úředním veterinárním lékařem, anebo - je-li to třeba - zástupcem příslušného orgánu, a že uvádí čitelně a velkými tiskacími písmeny jeho jméno, popřípadě jména a příjmení a postavení a že - je-li to třeba - úřední razítko třetí země a podpis mají jinou barvu, než v jaké je vytištěno osvědčení;

i) není změněno kromě vyškrtnutí, která musí být podepsána a opatřena razítkem osvědčujícího úředního veterinárního lékaře.

2. Příslušný orgán musí zkontrolovat písemný závazek a plán cesty od vnější hranice členských států na místo určení, pokud je to od dopravce vyžadováno podle právních předpisů na ochranu zvířat proti týrání. Písemný závazek a plán cesty musí být vypracovány alespoň v jednom úředním jazyku členského státu pohraniční veterinární stanice a členského státu konečného určení.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

**MINIMÁLNÍ NÁLEŽITOSTI INDIVIDUÁLNÍ KONTROLY ZPŮSOBILOSTI
ZVÍŘAT PRO PŘEPRAVU, KLINICKÉHO VYŠETŘENÍ A POSTUPŮ PŘI ODBĚRU
VZORKŮ U SUDOKOPYTNÍKŮ A KOŇOVITÝCH NA POHRANIČNÍ
VETERINÁRNÍ STANICI**

I. Kontrola způsobilosti zvířat pro přepravu:

Mimo klinické vyšetření podrobně uvedené dále musí být provedeno hodnocení způsobilosti zvířat pro další přepravu. Při tomto hodnocení se přihlíží k dosud ураžené vzdálenosti včetně stanovených opatření pro krmení, napojení a odpočinek zvířat. Rovněž se přihlíží ke vzdálenosti, kterou ještě zbývá urazit včetně předpokládaných opatření pro krmení, napojení a odpočinek během této části cesty.

Musí být kontrolováno, zda dopravní prostředky pro přepravu zvířat odpovídají požadavkům právních předpisů upravujících přepravu živých zvířat.

II. Klinické vyšetření:

Klinické vyšetření zahrnuje nejméně:

1. vizuální vyšetření zvířete včetně celkového hodnocení jeho zdravotního stavu, schopnosti volného pohybu, stavu kůže a sliznic a jakýchkoli známek abnormálních výtoků;

2. sledování dýchacího a zažívacího ústrojí;

3. namátkovou kontrolu tělesné teploty. To však není třeba, pokud nebyly zjištěny žádné anomálie podle bodu 1 nebo 2;

4. palpáce (prohmatání) se vyžaduje pouze tehdy, pokud jsou zjištěny anomálie podle bodů 1, 2 nebo 3.

III. Postup při odběru vzorků:

Odběr vzorků se provádí za účelem kontroly dodržování veterinárních náležitostí stanovených v průvodním veterinárním osvědčení.

1. Nejméně 3 % zásilek podléhají měsíčnímu odběru vzorků k sérologickému vyšetření. Vzorky se odebírají nejméně od 10 % zvířat v zásilce, nejméně však od 4 zvířat. Pokud se vyskytnou problémy, musí být uvedené procento zvýšeno.

2. Úřední veterinární lékař může odebrat od zvířat v zásilce jakékoli jiné vzorky.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

PODMÍNKY SCHVALOVÁNÍ POHRANIČNÍCH VETERINÁRNÍCH STANIC

Aby pohraniční veterinární stanice obdržela schválení Komise, musí mít k dispozici:

1. zvláště vyčleněný příjezdový pruh pro přepravu živých zvířat, aby zvířata byla ušetřena zbytečného čekání;
2. snadno čistitelná a dezinfikovatelná zařízení k nakládce a vykládce různých druhů dopravních prostředků, k provádění prohlídky a ke krmení, napájení a ošetřování zvířat s dostatečným prostorem, osvětlením a větráním vzhledem k počtu zvířat, která mají být prohlížena;
3. dostatečný počet - se zřetelem k počtu zvířat, která mají pohraniční veterinární stanici procházet - veterinárního a pomocného personálu, zvláště vyškoleného k provádění kontrol dokladů a klinických vyšetření uvedených v této vyhlášce;
4. dostatečně velké prostory pro personál odpovědný za provádění veterinárních kontrol, včetně šaten, sprch a toalet;
5. vhodné prostory a zařízení k odběru a zpracování vzorků pro běžná vyšetření stanovená v právních předpisech upravujících dovoz zvířat z třetích zemí;
6. služby specializované laboratoře způsobilé k provádění zvláštního vyšetření vzorků odebraných v pohraniční veterinární stanici;
7. služby podniku umístěného v bezprostřední blízkosti, který má k dispozici dostatečné prostory a zařízení k ustájení, krmení, napájení, ošetřování a v případě potřeby také k porážení zvířat;
8. pokud pohraniční veterinární stanice slouží jako místo pro zastávky nebo překládání zvířat během přepravy, musí mít k dispozici vhodné zařízení k vykládce, krmení, napájení nebo i k ustájení a nezbytnému ošetření zvířat, popřípadě i k porážení zvířat na místě způsobem, který ušetří zvířata zbytečného utrpení;
9. vhodné vybavení umožňující rychlou výměnu informací s ostatními pohraničními veterinárními stanicemi a příslušnými veterinárními úřady;
10. vybavení a zařízení pro čištění a dezinfekci.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

PODMÍNKY SCHVALOVÁNÍ POHRANIČNÍCH VETERINÁRNÍCH STANIC PRO DOVOZ SKOTU A PRASAT Z TŘETÍCH ZEMÍ

A

1. Pohraniční veterinární stanice mají

a) být zpravidla umístěny v blízkosti místa, v němž skot a prasata vstupují na území členských států, a to tak, aby se předešlo jejich kontaktu se zvířaty, která žijí mimo stanici a jsou vnímavá na nákazy skotu a prasat;

b) mít k dispozici zařízení k dezinfekci a k odstraňování odpadů krmiva a steliva, jakož i hnoje, močůvky a veškerého jiného odpadu.

2. Pohraniční veterinární stanice, přes které se pravidelně přepravuje větší množství zvířat, by měly mít dále:

a) rampy, průchody nebo jiná zařízení pro vykládání a nakládání zvířat do různých dopravních prostředků;

b) uvnitř stanice nebo v její blízkosti tak, aby bylo zajištěno dodržování veterinárních podmínek, zařízení pro

- ustájení nemocných nebo podezřelých zvířat,

- uložení zvířat uhynulých při příjezdu nebo na stanici, anebo poražených na příkaz úředního veterinárního lékaře, před jejich neškodným odstraněním;

c) vhodně vybavené zařízení pro potřebu úředního veterinárního lékaře a jeho spolupracovníků s přístupem k šatně, umývárně a toaletě;

d) dostatečné osvětlení, aby mohly být prováděny veterinární prohlídky stanovené touto vyhláškou;

e) dostatečné zásobování pitnou vodou pod tlakem;

f) zařízení umožňující odstranění nebo úpravu odpadních vod, zbytků krmiva, steliva a hnoje, která odpovídají hygienickým a veterinárním požadavkům;

g) místo určené k čištění a dezinfekci vozidel a kontejnerů nebo přístup k čisticímu skladu určenému k těmto účelům.

3. Veškeré prostory a vybavení by měly být snadno čistitelné a dezinfikovatelné a tam, kde je to vhodné, by měly mít náležitý kanalizační systém.

B

1. Za pohraniční veterinární stanici je odpovědný úřední veterinární lékař.

2. Při provádění úkonů praktické povahy mohou úřednímu veterinárnímu lékaři pomáhat veterinární asistenti, kteří mají pro tuto činnost zvláštní výcvik.

3. Zaměstnanci na pohraniční veterinární stanici musí nosit čistý pracovní oděv a obuv a dodržovat pravidla hygieny.

4. Pohraniční veterinární stanice a její zařízení musí být ke spokojenosti úředního veterinárního lékaře pravidelně čištěny a dezinfikovány tak, aby si každá zásilka zvířat zachovávala svůj veterinární status.

5. Zvířata musí být přijímána na pohraniční veterinární stanici podle pokynů úředního veterinárního lékaře a musí být ihned podrobena veterinární prohlídce.

6. Pokud to úřední veterinární lékař považuje za nutné, musí být zvířata ustájena, nakrmena a napojena a musí si odpočinout.

7. Škůdci, například hlodavci, musí být systematicky hubeni.

8. Aby mohla být veterinární prohlídka uskutečněna, dostává úřední veterinární lékař průběžně od nadřízených orgánů následující informace:

a) aktualizovaný seznam třetích zemí a částí třetích zemí, z nichž je povolen dovoz skotu a prasat do členských států,

b) příslušná rozhodnutí Komise včetně vzorů veterinárních osvědčení použitelných pro každou třetí zemi, uvedenou ve zmíněném seznamu.

9. Opis veterinárního osvědčení, které je přiloženo ke každé zásilce zvířat, je uchovávan po dobu nejméně 3 let společně s datem a výsledkem veterinární kontroly. Jestliže tento opis není k dispozici, sepíše se záznam o podrobnostech veterinárního osvědčení a uchovává se po stejnou dobu. Tento záznam obsahuje přinejmenším tyto údaje:

a) počet zvířat podrobených jednotlivým kontrolám vzhledem k druhům zvířat, jejich pohlaví a účelu,

b) původ a místo určení zvířat, stejně tak i jméno odesilatele a příjemce,

c) výsledek veterinární prohlídky každé zásilky zvířat a odkaz na veterinární osvědčení, které je přiloženo ke každé zásilce skotu nebo prasat.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

zrušena

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 377/2003 Sb.

PODMÍNKY SCHVALOVÁNÍ KARANTÉNNÍCH STŘEDISEK

1. Pro karanténní střediska platí požadavky uvedené v bodech 2, 4, 5, 7, 9 a 10 přílohy č. 3 k této vyhlášce.
2. Kromě toho musí karanténní středisko
 - a) být pod stálým veterinárním dozorem,
 - b) být umístěno v dostatečné vzdálenosti od hospodářství nebo jiných míst, kde jsou chována zvířata, která by se mohla nakazit,
 - c) mít účinný kontrolní systém zajišťující odpovídající dozor nad zvířaty.